

శ్రీ నృసింహప్రియ

SRI NRISIMHA PRIYA

శ్రీజయంతి 1-9-1983 నాడు

శ్రీ ఆహోబిలమఠంలో

శ్రీకృష్ణలీల సృత్యప్రదర్శనం చేసిన

కుమారి మాధవి

కుమారి సీరజ

SRI NRISIMHA PRIYA

(A Spiritual and Cultural Bi-lingual Monthly)

శ్రీ నృసింహప్రియ

(అధ్యాత్మిక - సాంస్కృతిక మాసపత్రిక)

अर्हाबिले गाहडशैलमध्ये कृपावशात्कल्पित सन्निधानम् ॥
लक्ष्म्या समालिङ्गित वाम भागं लक्ष्मीनृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥

1941 న సంవత్సరంలో తమిళంలో శ్రీ నృసింహప్రియ అనే శ్రీ
అహోబిల వతం వ్రతినా పృథిష్ఠాపన గావించిన, 42వ పట్టంలో మూర్తా
దిష్ఠిక్రై న శ్రీ శ్రీవణ్ శతకోప శ్రీ శ్రీరంగ శతకోప యతీంద్ర మహాదేశికం
వారు దిగువ విధంగా అనువాదించినారు.

His Holiness the 42nd Jeer of Sri Ahobila Mutt, Srivan Satakopa
Sri Sriranga Satakopa Yatindra Mahadesikan, who founded
SRI NRISIMHA PRIYA in Tamil in 1941, ordained thus :

श्रीनृसिंह प्रिया श्रीमन्नृसिंह करुणोत्थिता ।
श्रीनृसिंह कटाक्षेण जीयादाचन्द्र तारकम् ॥
नृसिंह पदभक्तानां गेहेगेहे सदा वसेत् ।
श्रीनृसिंहप्रियाह्येषा नृसिंह प्रियया सह ॥

శ్రీశ్రీ వేదాంతదేశిక యతీంద్ర మహాదేశికులు 28 సంవత్సరాలుగా శ్రీవైష్ణవానికి దాసటగా నిలచియున్నారు. వారి 88వ తిరునక్షత్రం ఇటీవలనే జరిగింది. 88 సంవత్సరాల వయస్సులో, అచంచల దీక్షతో, అద్వితీయమైన భక్తి విశ్వాసాలతో ప్రస్తుతం శ్రీరంగని కైంకర్యంలో నిమగ్నులైయున్నారు. వీరి కృపవలననే హైద్రాబాదులో మతం, నృసింహప్రియ తెలుగు, ఇంగ్లీషు సంచిక సాధ్యపడినవి. వారి తిరు నక్షత్రం నాటికే ఈ తెలుగు, ఇంగ్లీషు సంచికలు వేర్వేరుగా ప్రకటించాలని సంకల్పించి యుంటిమి. కాని ఆ సంకల్పం నెరవేరలేదు. వారి నియమనంతో, వారి స్వహస్తాలతో స్థాపింపబడిన హైద్రాబాదు మతం వార్షికోత్సవం నాటికైనా వేర్వేరు సంచికలు ప్రచురింప గలిగితే ధన్యులమౌతాము. అలా ఆశీర్వాదించవలసిందిగా అశగియ సింగర్ కు విజ్ఞాపన చేసుకొంటున్నాము. వారికి శ్రీరంగడు, లక్ష్మీనృసింహుడు అయురారోగ్యములు ప్రసాదించాలని, రాయగోవురం త్వరగా ముగింపజేసి అహోబిలక్షేత్ర సముద్ధరణకు, స్వామి వారిని నియమించాలని ప్రార్థిస్తున్నాము.

-0-

స్వామివారి తిరునక్షత్రం

9-9-88 నాడు హైదరాబాదులో అహోబిలమతం 44వ పట్టం స్వామి శ్రీ శ్రీవత్ శతకోప శ్రీ వేదాంతదేశిక యతీంద్ర మహాదేశికుల 88వ తిరునక్షత్రం వైభవోపేతంగా జరిగింది. మతం శిష్యులు, ఇతర భక్తులు ఉత్సవంలో పాల్గొని స్వామి శ్రీపాదతీర్థం, ప్రసాదాలు స్వీకరించారు.

మతం ఏజంటు శ్రీమాన్ తిరుమల శేషాచార్యులు శ్రీరంగం వెళ్లి స్వామి తిరునక్షత్రాన్ని సేవించుకొని, హైదరాబాదు మతం పక్షాన స్వామివారికి కాలువ సమర్పించారు.

పంచాంగ సంగ్రహం

రుధిరోద్ధారి-డబ్ల్యు. జాననం. వర్తబుతువు
భాద్రపదం-ఆర్టికల్, సెప్టెంబర్-ఆక్టోబర్, 1988.

- 17-9-1988 శనివారం ఏకాదశి 57-58-ఉత్తరాషాఢ, 48-28 కన్యా రవి
25-48 షడశీతి సంక్రమణ తర్పణం-స్మార్త ఏకా
దశి-కూన్యతిథి.
- 18-9-88 ఆది ద్వాదశి 60-0 శ్రవణం-వైష్ణవ ఏకాదశి-హరివాసరం
ద్వాదశి తిథి.
- 20-9-88 మంగళ త్రయోదశి 7-52 శతభిషం 60-0, అహోబిలమతం
17వ పక్షం స్వామి శ్రీవీరరామవ వేదాంత యతీంద్ర
మహాదేశికన్ తిరు.
- 21-9-88 బుధ చతుర్దశి 12-34- శతభిషం 4-10 పౌర్ణమి తిథి.
- 22-9-88 గురు పౌర్ణమి 16-37 పూర్వాభాద్ర 9-48 భాద్రపద
కృష్ణ ప్రథమ తిథి-మహాలయ పక్షారారంభం.
- 23-9-88 శుక్ర ప్రథమ- కన్యా కృష్ణ ద్వితియ తిథి.
- 25-9-88 ఆది తృతీయ అశ్విని 20-10 మహాభరణి - భరణి
మహాలయం.
- 26-9-88 సోమ చతుర్థి 21-37 చతుర్థి-పంచమి తిథిద్వయం.
- 28-9-88 బుధ సప్తమి తిథి-మహావ్యతిపాతం.
- 29-9-88 గురు నప్తమి 12-55 మృగశిర్ష-మధ్యాష్టమి.
- అక్టోబరు 1988
- 2-10-88 ఆది ఏకాదశి 51-13 పుష్య 7-28 స్మార్త ఏకాదశి.
అహోబిలమతం 18వ పక్షం స్వామి శ్రీమన్నారాయణ
యతీంద్ర మహాదేశికన్ తిరు.
- 3-10-88 సోమ ద్వాదశి వైష్ణవ ఏకాదశి. సన్యస్త మహాలయం.

విశేషం పల్ల భగవంతుడు మనకు సదాచార్య సంబంధాన్ని ఏర్పరుస్తున్నాడు. ఈ సంబంధం ద్వారా మనకు అష్టాక్షరం, ద్వయం, చరమశ్లోకం అనే రహస్య త్రయాన్ని ఉపదేశం చేస్తున్నాడు. దాని వల్ల మనం మంచిజ్ఞానాన్ని పొందుతున్నాం.

' $8 + 2 = 10$ ' అనే అజ్ఞానం కూడా పూర్వం మనకు లేదు. అలాంటి అజ్ఞాన స్థితిలో, 'అష్టాక్షరం', ద్వయం, చరమశ్లోకం - ఇవి తెలిసికొనేవెలా? పెరుమాళ్ల అనుగ్రహంవల్ల ఆచార్య సంబంధం ఏర్పడి, ఈ రహస్య త్రయ ఆరాన్ని వారి ద్వారా మనం తెలుసుకొంటున్నాము. భగవద్గీతలో 'నాయెద్ధ శరదాగతి చేసుకొన్న నీకు ఎట్టి భయము లేదు. చింతించవలదు' అని కృష్ణ పరమాత్ముడన్నట్లు మన భారాన్ని ఆయన తీసికొని సకల జేమాలను ఇవ్వడానికి ఆయన నిష్ఠంగా ఉన్నప్పుడు మనం విచారపడే ప్రసక్తేలేదు. ఇదే విషయాన్ని వై పాశురంలో స్వామి దేశికన్ సెలవిస్తున్నారు.

రాయగోపురంలో 18 అంతస్తులు కట్టుమని రంగనాథుడు నన్ను నియమించాడు. మొట్టమొదట, ఈ కైంకర్యం ఎలా పూర్తి అవుతుందని అనుకొనేవాడిని. అప్పుడప్పుడు శ్రీరంగుడు ధైర్యాన్ని, విశ్వాసాన్ని యిస్తున్నాడు. ఇప్పుడు సంపూర్ణ విశ్వాసం ధైర్యం వచ్చేసాయి.

' $8 + 2 = 10$, ఎనిమిది అంటే అష్టాక్షరం, రెండు అంటే ద్వయం మరియు చరమశ్లోకం: ఇది మూడు మంత్రాలు $10 + 3 = 13$. ఈ రాయగోపురంలో 18 అంతస్తులు ఎలా కట్టాలని తెలియని నాకు కట్టించే మార్గాన్ని చూపాడు రంగనాథుడు. పాశురంలో చెప్పినట్లు ఈ కైంకర్యం ఎవరికీ అందనటువంటిది. ఎవ్వరూ ఆలోచించడానికి కూడా సాహసించనట్టి. ఎందరో రాజులు, మరాఠీ పతులు ఉండి కూడా దీన్ని గూర్చి ఆలోచించలేదు. ఒక పెద్దకైంకర్యం చేయవలసి వచ్చినప్పుడు ఎన్నో యిబ్బందులు కలుగుతాయి. అయినా అవి నిష్పవజ్జిన దూదివలె నశించి పోతాయి. ఈ కైంకర్యంలో వచ్చే యిబ్బందులను తొలగించే మార్గాన్ని కూడా ఆ రంగదేవునిపొందాడు. "నీవు ఇంతపెద్దకైంకర్యానికి పూనుకొన్నావు. ఎలాపూర్తి చేస్తానని భయపడవద్దు. శ్రీరంగంలోనే వుండి ఈ కైంకర్యాన్ని జరిపిస్తే త్వరలోనే పూర్తి అవుతుంది" అని ఆయన అనుగ్రహించేసిఉన్నాడు. కనుక నాకేమాత్రమూ భయంలేదు.

నమోనము:

అధ్యాత్మిక రంగం క్లిష్టమైనది. భగవద్వాస్నిధ్యం కోరేవారికి మార్గం అంత సుగమమైనది కాదు. దానితప్పకుండా ఉండటానికి, సాధనలో తప్పులు చేయకుండా ఉండటానికి మార్గదర్శనం చేసే మహానీయుడు కావాలి. అతడే గురువు. అందుకే శ్రీమత సంప్రదాయాలన్నీ ఆచార్యునికి విశిష్టస్థానాన్ని యిస్తాయి. 'దేవుడెవ్వరో నేనెరుగను, నాకు తెలిసిందల్లా మా ఆచార్యలే' అని, ఆచార్యునే సమ్మతించి ఉన్న వైష్ణవ భక్తులందరూ మోక్షసాధకులైనారు. విశిష్టాద్వైత సంప్రదాయానుసారం శ్రీమన్నారాయణుడే మొదటి ఆచార్యుడు. "లక్ష్మీనాథ సమారంభాం" అనే శ్లోకం ఆ విషయాన్నేకదా చెప్పేది. అందుకే ఆచార్యులకు భరసమర్పణం చేస్తారు వైష్ణవులు.

భగవద్రామానుజుల అనంతరం శ్రీవైష్ణవాచార్యులలో శ్రీమద్యేదాంత దేశికులు, శ్రీ మణివాళ మహామునులు రెండు శ్రీవైష్ణవ శాఖలకు మూలపురుషులైనారు. ఆగ్నేజమానంలో శ్రీ వేదాంతదేశికుల తిరునక్షత్రం (15-10-1983) జరుపుకొంటున్నాము. వారి సంప్రదాయానుసరణ చేసిన శ్రీ అహోబిలమతం సంస్థాపకులు, ప్రథమాచార్యులు, అయిన శ్రీ అదివణ్ శతకోప యతీంద్ర మహాదేశికుల తిరునక్షత్రంకూడా (11-10-1983 నాడు) జరుపుకొంటున్నాము. ఈ ఆచార్యోత్తములరువురు శ్రీవైష్ణవానికి ఆమోమమైన సేవచేసిన మహానీయులు. వారి తిరునక్షత్రాలను పురస్కరించుకొని వారుభయులకు స్మృత్యంజలి ఘటిస్తున్నాము. పరమపదంనుండి వారి దివ్యాశీసులు వైష్ణవజనానీకానికంతటికి సదా లభించి, దికాదర్శనం చేయుగాక యని ప్రార్థిస్తున్నాము.

ఈ మహానీయుల అడుగు జాడల్లోనే సంచరిస్తూ, గత అయిదు వందల సంవత్సరాల వైబడిన కాలంలో ఆ మఠాధీశ్వరులు అహోబిలమతం సంప్రదాయానికి ధైర్యవ్యూహంగా ప్రాచుర్యం నూ పచ్చారు. ప్రస్తుత మఠాధీశ్వరులైన

శ్రీ సృసింహ ప్రియ

తెలుగు-ఇంగ్లీషు

సంపుటి 4

రుదిరోడ్లది భాద్రపదం-అశ్వీజం

సంచిక 7

అజీవన సభ్యత్వము

రూ. 15

సంవత్సర చందా

రూ. 10

సంపాదకుడు :

వి. పి. రాఘవాచార్యులు

సంయుక్త సంపాదకుడు :

చిలుకూరి, మాదభూషి వెంకట రాఘవాచార్యులు

కార్యాలయం : 2-2-20/బి శ్రీ ఆహోబిల మఠం,

హైదరాబాదు. 500 768.

SRI NRISIMHA PRIYA

Volume 4 - Number - 7

Telugu-English

September 1983

Life Membership

Rs. 151/-

Annual Subscription

Rs. 10/-

Editor : V. P. RAGHAVACHARI

Jt. Editor : C. M. VENKATARAGHAVACHARI

Advertisement Tariff

	Single Insertion	Six Insertions	Ten Insertions
Outer back cover	Rs. 1000	Rs. 5000	Rs. 8000
Inside cover			
(2nd & 3rd pages each)	500	2700	4000
Inside full page	200	1000	1500
Inside half page	100	500	800

Subscriptions and advertisement charges are payable in advance by Cash / M. O. / Cheque / Demand Draft. Cheques and Drafts should be crossed and drawn in favour of "SRI NRISIMHA PRIYA (Hyderabad)"

All editorial and business communications may be addressed to the Editor, SRI NRISIMHA PRIYA, 2-2-20/B, Sri Ahobila Mutt, Hyderabad-500 768. Phone : 63362

ఆ చా ర్యో క్తి

“నా కెట్టి భయమూలేదు”

అనుకున్న ప్రకారం రాయగోపురం ఎనిమిదో అంతస్తు పనిసాగుతున్నది. శ్రీమాన్ హిట్లరు తిరుమలాచార్యస్వామి ఈ అంతస్తు నిర్మాణ జాభ్యంతర వహిస్తున్నారు. అప్పుడే ఒక లక్షరూపాయల ద్రవ్యం ఆస్తి కులనుండి సేకరించి మొదటికిస్తుగా యిచ్చారు. నేటివరకు (అనగా 15 వ అగస్టు) సగం భాగం పూర్తి అయింది. మిగిలిన సగంభాగం 20 రోజులలో పూర్తి కాగలదు. జాగ్రత్తపడ శుద్ధ తృతీయ వరకు (అనగా స్వామి తిరునక్షత్రం 9-9-1983 నాటి వరకు) పూర్తి కాగలదు. ఈ ఎనిమిదో అంతస్తును దర్శించే వారికి అష్టాక్షరి మంత్రంజపిస్తే వచ్చే ఫలం లభించగలదని గతమాసమే చెప్పాను.

ఈ సందర్భంలో స్వామిదేవకుల వారి శ్రీనూక్తి ఒకటి జ్ఞప్తికి వస్తుంది.

“ ఎట్టుం, ఇరండుం, అరియాద, ఎమ్మై, ఇవై, ఆరివిత్తు, ఎట్టు, ఒణ్ణాద, ఇడం తరుం ఎంగళ్, మాదవనార్ ముట్ట వినైత్తైరళ్ మాళ ముయన్దిడుం అంజల్ ఎన్దార్ కట్టళ్ వాచకత్తైర్ కలంగా నిలై పెట్టనమే”

అనాది కాలంగా మనం సంసార సాగరంలో, మునిగి యున్నాము. ఏది మంచిదీ ఏది చెడ్డదీ, అని తెలియకుండా అవస్థ పడుతున్నాము. ఏదో ఒక సుకృత

- 4-10-88 మంగళ శ్రయాదశి పూర్వఫల్గుని అహోబిలమతం 12వ వృత్తం
స్వామి శ్రీమన్నారాయణ యతీంద్ర మహాదేశికన్ యు.
- 5-10-88 బుధ చతుర్దశి శస్త్రమాత మహాలయం.
- 6-10-88 గురు ఆమావాస్య 29-7- చాస్త 48-53 మహాలయ ఆమా-
వాస్య-వీర్య తర్పణం.
- 7-10-88 శుక్ర ఆశ్వీజ శుక్ల ప్రథమ 24-36 చిత్ర నవరాత్రి ఆరంభం.
- 8-10-88 శని ద్వితియ 21-38 స్వాతి ద్వితియ తృతియ చిత్త ద్వయం
హై. అ. మతంలో చెరుమంజనం - సాయంత్రం
దోలత్తవం.
- 9-10-88 ఆది కృత్తియ-విశాఖ అహోబిలమతం 39వ వృత్తం స్వామి
శతకోప యతీంద్ర మహాదేశికన్ యు.
- 11-10-88 మంగళ పంచమి జ్యేష్ఠ అహోబిలమతం మొదటి వీరాధిపతి
శ్రీ ఆదివణ శతకోప యతీంద్ర మహాదేశికన్ యు.
- 12-10-88 బుధ షష్ఠి 19-58 మూల-అతిథి-అహోబిలమతం 20వ వృత్తం
స్వామి వీరరాఘవ యతీంద్ర మహాదేశికన్ యు
సరస్వతీ పూజ.
- 15-10-88 శని నవమి ఉత్తరాషాఢ 3-0 వేదాంతదేశికుల యు.
ఆయుధ పూజ-సరస్వతీపూజ ఉద్వాసనం.
- 15-10-88 ఆది దశమి శ్రవణం విజయవశమి శమీపూజ.
- 17-10-88 సోమ ఏకాదశి-ధనిష్ఠ-15 32 సర్వ ఏకాదశి. తులా రవి
53-10 కన్యా శుక్ల ఏకాదశి.
- 18-10-88 మంగళ ద్వాదశి 46-1 శతధీషం 12-48 తులావిమి
సంక్రమణ తర్పణం. తులాశుక్ల ద్వాదశి ఉత్తి.

(శ్రీమాన్ పరవస్తు రంగస్వామి, హైదరాబాద్.)

శ్రీలక్ష్మీనృసింహసహస్రనామస్తోత్రము-25

— శ్రీమాన్ వైద్యరత్న వ్రదుగమ్మచార్య నిలగేశర్

శ్లో॥ సర్వైశ్వర్యప్రదాతేన సర్వకార్య విధాయినే॥

సర్వజ్వర వినాశాయ సర్వరోగావహరిణి ॥.... 49

314. సర్వైశ్వర్య ప్రదాతా : భక్తేభ్యః సర్వ మవైశ్వర్యం ప్రదదాతి ఇతి భక్తులకు సర్వైశ్వర్యము నిచ్చువాడు.

(ii) కారతప్యం వినా సర్వైశ్వర్య శరణాగతేభ్యః ఐశ్వర్యం ప్రదదాతి. కారతప్యములు పాటించక తన్ను శరణుజొచ్చిన వారికెల్ల ఐశ్వర్య మొసగువాడు.

(iii) సర్వం సంపూర్ణం ఐశ్వరం అణిమాద్యష్ట విధం (అణిమా మహిమా చైవ గరిమా లఘిమా తథా ప్రాప్తి ప్రాకాశ ఘ్నితత్వమ్ వశత్వంచ అష్టసిద్ధయః) ప్రదదాతి. సమస్తమైన అణిమాద్యష్ట సిద్ధులను ఒసంగువాడు.

315. సర్వకార్యవిధాయాః:- సర్వాణి కార్యాణి భక్తాభీష్ట రూపాణి విదధాతి ఇతి భక్తాభీష్టములగు సకలకార్యములు సాధించువాడు. (ii) సర్వేషాం భక్తానాం కార్యాణి అభీష్టాన్ని విదధాతి ఇతి—భక్త లెల్లరి అభీష్టకృత్యములు నిర్వహించువాడు.

316. సర్వజ్వర వినాశః:- సర్వమపి భక్తానాం జ్వరం ఆధి వ్యాధిరూపం సంహవం వినాశయతీతి భక్తుల శారీరకాగంత మననీక-కావ్రతయం వ్యాధులన్నింటిని పోగొట్టువాడు.

(ii) సర్వేషామపి భక్తానం జ్వరం సంసార సముద్రాంతం క్షేళం వినాశయతి భక్తలెల్లరి సంసార దుఃఖములను తొలగించువాడు.

317. సర్వరోగావహరిః:- సర్వానపి రోగాన్ ఆశేషకాయ ప్రసృతాన్ ఆవహరతీతి శరీరమన్నులందుండెడి కామ క్రోధలోభమోహ ఈర్ష్యాద్వేషాని రోగము లను పారద్రోలువాడు.

శ్లో॥ సర్వాభిచారహస్తేన సర్వోత్పాతి విమూఢినః

వింగాఞ్మయైక శృంగాయ ద్విశృంగాయ మరీచయే॥ — 50

318. సర్వాభిచారహంతాః:- సర్వాన్ అభిచారాన్ జారణమారణ ఉచ్ఛాటనాదీన్ హస్తేన సకల హింసాత్మక జారణ, మారణ, ఉచ్ఛాటనాది దుష్కర్మములను నశింపజేయువాడు.
319. సర్వోత్పాతి విమూఢి:- సర్వాన్ ఉత్పాతాన్ అధి భౌతిక, అధిదైవిక, ఆధ్యాత్మిక ఉపద్రవాన్ విమూఢయతి సకల హింసాత్మక, అధిభౌతిక, అధిదైవిక ఆధ్యాత్మిక యుపద్రవములను నశింపజేయువాడు.
320. వింగాఞ్మయై:- వింగే కపిలవర్ణే అక్షిణీయస్యస్యః వింగళ వర్ణముగల కన్నులుగలవాడు.
321. ఏకశృంగః:- ఏకం ముఖ్యం శృంగం ఆదిశిఖరం వాసస్థానం యస్య - ప్రధానముగు పర్వతశిఖరము నివాసస్థానముగా గలవాడు. (ii) ఏకం అద్వితీయం శృంగం ప్రభుత్వం యస్య. అద్వితీయమైన ప్రభువు.
322. ద్విశృంగః:- ద్వే లక్ష్మీ భూరూపే శృంగే వ్యంజనే యస్య. భూదేవి లక్ష్మీదేవి, రూపములనెడు రెండు శిఖరములు నివాసముగా గలవాడు. (ii) ద్వే సాకార నిరాకారరూపే శృంగే యస్య. సాకార, నిరాకార రూపములనెడు లక్షణములు కలవాడు.
323. మరీచిః:- మరీచిమాన్ తేజస్వి ఇత్యర్థః;- కాంతులీనువాడు తేజశ్శాలి, (ii) మ్రియతే తమః అజ్ఞానాంధకారః యస్మిన్ ఇతి అజ్ఞానాంధకారమును హరించువాడు.

భాగవత పరంపర:

తిరుప్పాణి ఆళ్వార్లు

- శ్రీమాన్ తిరుమల శేషచార్యులు

తనియ:-కార్తికే రోహిణీ జాతం, శ్రీపాణిం నిరులాపురే;

శ్రీ వత్సాంకం గాయకేంద్రం, మునివాహన మాశ్రయే ॥

శ్రీ రంగక్షేత్రానికి దగ్గరలో తిరువయ్యూరను ఉరున్నది. దీనినే నిరులా పురం అంటారు. శ్రీమన్నారాయణుని అష్టచే శ్రీవత్సము (శ్రీమన్నారాయణుని రొమ్మున నుండు మచ్చ) ఆయురారీలో అంత్యజుడుగా పుట్టిపెరిగెను. తాను చండా లుడవటం చేత, పవిత్రమైన శ్రీరంగాన్ని (ఉభయ కావేరుల మధ్యస్థ చూమిని) తన అడుగులతో అపవిత్రం చేయరాదని అతడు ఆ శ్రీరంగక్షేత్రానికి కొంత దూరంగా కావేరి తీరంలో ఉంటూండేవాడు. తన మనోనేత్రములతో ఆ రంగనాథుని భావిస్తు, సేవిస్తు, సర్వకాల సర్వావస్థలయందును వీణాపాణియై ప్రహ్లాద నారదాది వరమ భాగవతోత్తముల వలె భగవంతుని గుణగానము చేస్తూ ఉండేవాడు. అందులకే ఈయనను "శ్రీపాణియోగి" "తిరుప్పాణిఆళ్వారు" అనివ్యవహరించారు.

జాయమానం హి పురుషం యం పశ్యేన్మధు సూదనః,

సౌంధ్యకన్దుపి విత్తైయః సవైమోవార్థ చింతకః ॥

శ్రీమన్నారాయణుడు ఏటివిని జన్మకాలమప్పుడు రటాశీస్తాడో వాడు సత్య గుణ ప్రధానుడై మోక్షార్థి అవుతాడు. శ్రీరృష్ణుడు పరీక్షిల్తును జననమప్పుడు ఉద్ధరించాడు. కనుకనే అతడు సత్యగుణప్రధానుడై శ్రీమహానంతటి మహాగుభావుని రటాశీనికి పాత్రుడయ్యాడు. మోక్షమును పొందినాడు. అట్లే శ్రీ పాణిఆళ్వార్లు మాలడుగా పుట్టినను ఆ సర్వేశ్వరునిచే అనుగ్రహంపొంది పరమభావతోత్తముడై, నిరంతరము ఆయననే పాడుతు ఆడుతు కాలక్షేపం చేస్తూ ఉండేవాడు.

శ్రీరంగంలోనే శ్రీలోకసారంగ మహామునీంద్రులనేవారు ఉండేవారు. వారు ప్రపంచం అరుక్కావేరి నుండిబంగారు బిందెలో నీరు తీసుక వచ్చి ఆ రంగ నాథునికి తిరుమంజనం కైంకర్యంచేస్తు ఉండేవారు. ఒకరోజు పలువురు భాగవత్ ములుతోడురాగ అలోకసారంగముని తిరునామానుసంధానంచేస్తు నీరుతేవటానికి కావేరికి నడిచారు. కావేరి తీరంలో ఒకచేత వీణ మీటుతూ రెండవచేత తాళము వాయిస్తు శ్రీమన్నారాయణుని కథాగానంచేస్తు అడుతు ఉన్న తునివలె గంతులేస్తు ఉన్న తిరుప్పాణి అశ్వారులను చూచారు. ఆ తిరుప్పాణి అశ్వారులకు బాహ్యస్పృశ ఉన్నది లేనది గోకసారంగ మునికి అర్థంకాలేదు. అశ్వులు "కప్పే కీర్తయ కేశవం" అనసట్లు అరంగనాథుని ఆలవిస్తు ఉన్నారు. శరీర అవయవాలు తదను గుణ్యంగా మెలగుతున్నాయి. (అంటే సృత్యంచేస్తు ఉన్నాడు తలను ఆటు ఇటు ప్రవృత్తున్నాడు ఒకచేయితో వీణమీటుతూ రెండేయితో తాళం వాయిస్తు ఉన్నాడు) సన్నిధి స్వాములు, "దాతొలగవయ్యా దాసరి! పెరుమాళ్ళకు తిరుమంజనతీర్థం తీసుకెళ్ళాలి, శ్రీలోక సారంగ మునులకు వేంచేకారు." అన్నారు. పాపము ఆ తిరుప్పాణి అశ్వుల్లో "తిరువరంగ పెరుమాళ్" తిరునామానుసంధానపారవశ్యంలో మైచురచి ఉన్నారు. స్వాములను చూడలేదు. వారుచెప్పిన మాటలు విన్నలేదు. అందులకు ఆవైష్ణవులు అరిగి వెళ్ళిపోయినారు.

కాలసేపటికి తిరుప్పాణి అశ్వులకు బాహ్యస్పృశ వచ్చింది. స్వాములు వచ్చి వెళ్ళిపోయిన విషయాన్ని ఆ ప్రక్కన ఉన్నవారు అశ్వులకు చెప్పారు. అది తెలిసి అశ్వులు అర్చకులకు తాను అంతరాయం కలిగించానే అని దుఃఖించారు. వారి దగ్గరకు పోయి ముచ్చటపడి ప్రార్థించాలి. అనుకోన్నారు. కాని తాను పోకూడదు కదా : "అవచారం చేసానే" ఈ అవచారానికి నివృత్తి ఎట్లు అని పరిపరి విధాల ఏడువ సాగారు.

శ్రీరంగనాయకి తిరుప్పాణి అశ్వుల్లో దుఃఖాన్ని ముచ్చటపడలేక పోయింది. అమె కరుణామయికదా! స్వామితోఅంది, "స్వామీ : అభక్తుని కరుణింపరాదా! ఇంక ఎందుకాలస్యం చేస్తున్నారు?" శ్రీరంగనాథునికి కరుణ కలిగింది. అదాబ్ర శ్రీలోక సారంగమునికి కంఠో కనిపించాడు, "ఏమి య్యా మనీ! నీవు హాయిగా

నిగ్రిస్తున్నావు. నన్ను గుర్తించావా? పరమ భాగవతోత్తముడైన ఓరుప్పాణి అక్కర్లు
 వాడేరి తీరంలో బాధపడుతూ ఉన్నారు. నీవు వెంటనే వెళ్ళి వారిని నానస్పిధికి
 తీసికొనిరా. వారు నిరాకరిస్తే గరుత్మంతుడు నన్ను ఎట్లా మోసుకొని వస్తాడో
 అట్లాగే అభక్తుని నీవు భుజములపై మోసికొని తీసుకురా. పో!" అని ఆదేశించాడు.

శ్రీ లోకసారంగముని ఉలిక్కిపడి లేచాడు. తాను చేసిన భాగవతాప
 చారానికి వశ్యాత్తాపపడినాడు. వెంటనే కార్యత్యములు తీర్చుకొన్నాడు. శ్రీరంగ
 నామస్మరణచేస్తూ, తన భృత్యబృందంతో బయలుదేరాడు. ఎక్కడికి? రంగ
 నాథతైంకర్యానికికాదు. అరంగరాజు నాజ్ఞాపాలనకు ఓరుప్పాణి యాళ్వారులు
 యథావిధిగా ఆడుతూ, పాడుతూ ఉన్నారు. లోక సారంగులు వారికి జాగిలబడి
 మరల మరల మ్రొక్కినారు. తామొనర్చిన అపరాధాన్ని ఓమించమని, రంగని
 అలయానికి వేంచేయవలసిందని ప్రార్థించారు. ఆళ్వారులకు గర్హవచ్చింది.
 "అయ్యో భాగవతాపచారమే! సర్వాపరాధినిస్వామి! ఓమించండి. నేనుచండాలుడను
 మీరు పరమ భాగవతశ్రేష్ఠులు, బ్రాహ్మణులు. దాసుని అంటరాదు." అని
 పలుకుచు వెనక్కి తగ్గి అనేకానేక ప్రసనహస్కారాలు చేశారు. లోకసారంగులు
 శ్రీరంగనాథుని ఆజ్ఞను మరల మరల నివేదించారు. "స్వామి! మీరువేంచేయనిది
 అరంగని దర్శనం, ముకులేడు త్వరగా వేంచేయండి." అని ముక్తకంఠంతో
 వైష్ణవులంతావేడుకొన్నారు. ఆళ్వారులన్నారు "అయ్యో! మహదాపచారమే! దాసుడు
 మాలడు. రంగని అలయానికి కాదు సరికదా ఉభయకావేరుల ప్రధ్యనున్న మీమి
 పై కాలుమోపకాల. ఈకళంక భూయిష్టములైన ఆడుగులతో అపవిత్ర స్థలాన్ని
 అపవిత్రం చేయలేను. అయ్యలారా! ఈ జనకింతే అవిగో నాస్వామి నన్ను కటా
 షిస్తునే ఉన్నాడు." అని చెప్పుతూనే తిరిగి అపస్మారములో పడ్డారు.

శ్రీలోకసారంగమునికేమి పాలువోలేదు. అరంగని ఆజ్ఞనిర్వర్తించడమే
 ఇక కర్తవ్యమని భావించారు. ఓరుప్పాణి యాళ్వారులను తమ భుజమలమీద
 మోసుకొని రంగనాథ స్మరణచేస్తూ వైష్ణవోత్తములు వెంటరాగా కొయిలకేలేచారు.

ఓరుప్పాణి రంగనాథుని కన్నులారా నేవించారు. అర్చకులు, భక్తులు,
 అందరు చూస్తుండగానే అంతర్ధానమై పోయినారు.

*

శ్రీ రంగరాధుని పర్యటన

తమిళమూలం

అనువాదం

శ్రీమాన్ శ్రీ వేణుగోపాలన్

ఉత్పల

5

జరిగిన కథ

క్రీ. శ. 14వ శతాబ్దికి చెందిన కథ. దక్షిణా పథాన్ని కొల్లగొడుతుంటే తురుష్కు సైన్యాలు సమయపురందాకా వచ్చాయి. ఈ విషయం తెలుసుకొని కులశేఖరుడు కావేరీనది పాయను దాటివచ్చి శ్రీరంగక్షేత్ర ప్రజలకు హెచ్చరిక చేశాడు. నగరవాసులు మూటాముల్లే సర్దుకొని పారిపోసాగారు. నాట్యకలై వాసంతిక కూడా ఆందోళనకు లోనయింది. కులశేఖరుడు జబ్బు పడిన తన తల్లికి ఆ కష్ట సమయంలోనే మంచిప్పించి, తాను ఆమెకోసం తెచ్చిన ఓరుపతి ప్రసాదం, పట్టువస్త్రాలు చూపించాడు. కానీ, ఆమె చూచే దశలో లేదు. ఆమెను వెంటబెట్టుకొని శ్రీరంగంనుండి బైటపడటం ఎలాగా? అని ఆందోళన చెందాడు కులశేఖరుడు.

దీపం చేత్తో పట్టుకొని ఇంట్లో నలుమూలలా ఉన్న పాత్రసామానంతా వెక్కిరి, మూడు మూటలుగా కట్టాడు కులశేఖరుడు. ఆ మూటల్ని దొడ్లో ఉన్న సూతిదగ్గరకు తీసుకు వెళ్ళి, గిలకకు కట్టి ఆ సామానంతా మెల్లగా సూతిలోకి జార విడిచాడు.

కానీ, తనతల్లి పరిస్థితినిబట్టి ఆమెను వెంటబెట్టుకొని వెళ్ళడం అసాధ్యమే అవుతుంది. పల్లకీలోనో, బండిమీదనో జాగ్రత్తగా ఆమెను తీసుకపోవచ్చు. అందుకు

కావలసినంత డబ్బు తనగర్గర లేదు. ఇక ఆమెను మోసుకుపోవడం తప్పదని నిశ్చయించుకొన్నాడు.

ఒక పెద్ద గంపలో బట్టలు పరచి మెత్తగా చేర్చాడు. తల్లిదగ్గరికి వచ్చి చూశాడు. ఆమె నిద్రపోతున్నది. మెల్లగా ఆమెను లేవనెత్తి, ఆ గంపలో చేర్చి దాన్ని బైటికి తీసుకువచ్చి అరుగుమీద పెట్టాడు. ఇంటి తలుపులు మూసి, తాళం వేసి అగంప నెత్తిన పెట్టుకొని గబగబ బైలుదేరాడు కులశేఖరుడు.

కొంచెంచూరం నడిచాడో లేదో “అబ్బాయీ!” అని ఒక పిలుపు వినిపించింది. అంతేకాదు - ఎవరో వెనుకనుంచి వచ్చి అతనిచెయ్యి పట్టుకోగానే అతడు ఉలిక్కిపడి ఆగి వెనుకకు చూచాడు. “కొల్లడం దాచేటప్పుడు సహాయపడిన ఆ పెద్దమనిషే ఈయన” అని గుర్తుపట్టి చాలా ఆశ్చర్యపోయాడు కులశేఖరుడు. ఆయన ఇక్కడ కనిపించినందుకు.

మళ్ళీ కష్టసమయంలో ఆయన్ను చూడగానే కులశేఖరుడికి ప్రాణం లేచివచ్చింది.

“స్వామీ! నమస్కారం” అన్నాడు వినయంగా.

ఆ పెద్దమనిషి తన పొడుగాటి చేతులు దులుపుకొని, చిరునవ్వుతో “అబ్బాయీ! కొల్లడం దాచేప్పుడు ఏదో బరువైన మూట తెచ్చావే - అదేం చేశావు?” అనడిగాడు.

“స్వామీ! అ బరువును ఇంట్లోనే పెట్టేశాను. ఇప్పుడీ బరువెత్తుకున్నాను.” అని గంపదించి అందులో వున్న తన వృద్ధమాతను చూపిచాడు కులశేఖరుడు.

గంపలో వున్న పండు ముసలిని చూడగానే ఆ పెద్దమనిషి కులశేఖరుడి భుజంతట్టి గంభీరంగా ఇలా అన్నాడు.

“అబ్బాయీ! కొల్లడం దాచేటప్పుడు నీమీదున్న బరువుతో ఏమంత ప్రయోజనం లేదు. ఈ బరువు నీకెంతో ఆపసరపైనది. అయినా నీకిదొక బరువుకాదు. మనకందరికీ అవసానదశతో, ఆపత్సమయంలో తోడ్పడే బరువు మరొకటుంది. దాన్ని మనం భరించాలి. కాపాడుకోవాలి” అన్నాడు ఆ పెద్దమనిషి.

‘ఆ బయవేమిటి స్వామి!’ అడిగాడు కులశేఖరుడు సాశ్వర్యంగా చూస్తూ.

“నాతో రా! నాయనా! నేను నీకు చూపిస్తాను. నీవిక్కడ కలియడం నిజంగా నా అశృష్టం” అన్నాడాయన.

బద్ధతల, అశానుభావపులు, బలిష్ఠమైన శరీరం, మెళ్ళో తులసి కావళ్ళ గల ఆ పెద్దమనిషి ముందుకు నడుస్తుంటే కులశేఖరుడికి ఆయనపట్ల భయభక్తి సంభ్రమాలు జనించాయి.

ఆ పెద్దమనిషి ముందుకు దారితీశాడు. అప్పటికి నీకటిపడి ఒక శాము అయింది. శ్రీరంగ శ్రేత్రం ఎప్పటిలాగా లేదు. నగరమంతటా అంధికారం ఆలము కొన్నది. వీధి దీపాలు వెలుగలేదు. ఇళ్ళల్లో దీపాలూ లేవు. వీధివీధికి సగం ఇళ్ళు ఖాళీ అయినాయి. వీధులు నిర్మానుష్యంగా ఉన్నాయి. ఆ నీకట్లోనే పల్లకీలు మోసేవాళ్ళు చెచ్చరికలు చేసుకుంటూ ముందుకు సాగిపోతున్నారు. వీధుల్లో నడిచే వాళ్ళ ముఖాలమీద భయం, అందోళన ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తున్నది.

ఆ పెద్దమనిషి తనవెంట కులశేఖరుడు వస్తున్నాడో లేదో అని అప్పుడప్పుడు వెనక్కు చరిగిచూస్తూ ముందుకు సాగిపోతున్నాడు. గంప నెత్తిన పెట్టుకొని కులశేఖరుడు ఆ పెద్దమనిషి ఏ సందుకు వెళితే ఆ సందుకు నడుస్తూనే ఉన్నాడు.

చతుర్ముఖ ద్వారం దాటటం చూచి ఆ పెద్దమనిషి కోవెలలోకి వెళుతున్నాడని గ్రహించాడు కులశేఖరుడు.

కార్తికద్వారం చేరుకోగానే అక్కడ గుంపుగూడిన ప్రజలను చూచి కులశేఖరుడు విభ్రాంతుడయ్యాడు. నెత్తిమీద బరువులు పెట్టుకొని, భార్యావీల్లలతో కోవెలలోనికి తండిపతందాలుగా వెళుతున్నారు జనం.

నగరం ఖాళీచేసి పోవలసినవాళ్ళు కోవెలలోనికి ఎందుకు చొరబడుతున్నారో అర్థం కాలేదు కులశేఖరుడికి.

ఆర్యభట ద్వారాన్ని సమీపించగానే అక్కడన్న మరొక జనసందోహాన్ని చూచి మరింత ఆశ్చర్యానికి లోనయ్యాడు అతడు. ఆర్యభటద్వారం దగ్గర రెండు దీపస్తంభాలు వెలుగుతున్నాయి. ఆ రెంటిమధ్య జనసందోహం సమీపిస్తున్నారాగా నిశ్చయంగా లోపలికి ప్రవేశిస్తున్నది.

అ అర్కభట ద్వారానికి అనుకొని 'అలినాడ ప్రహరీ' ఉన్నది. ప్రజలందరూ అక్కడికి చేరుకున్నారు. వాళ్ళందరూ అర్కభట ద్వారంనుంచి కొవెంలొనికి పోవాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు. కాని, అక్కడన్న కాపలాదార్లు వాళ్ళను ఆటవాయిస్తున్నారు.

అక్కడికి చేరుకొన్న అ పెద్దమనిషి, కులశేఖరుణ్ణి చూచి అ కాపలావాళ్ళు మర్యాదగా వాళ్ళిద్దర్ని మాత్రమే లోపలికి పోనిచ్చారు. వాళ్ళిద్దరు అణియరంగని మండుపంలోనికి చేరుకొన్న తర్వాత కులశేఖరుడు ఉండబట్టి లేక "స్వామీ" అని కేక వేశాడు. వెంటనే అ పెద్దమనిషి వెనక్కు తిరిగి చూశాడు.

"స్వామీ! ఇంకా ఎక్కడికి తీసుకపోతున్నారు? నగరానికి ప్రమాదం ఏర్పడినప్పుడు ఇంతమంది ఇక్కడ ప్రోగవడం ఏమిటి?" అదుర్దాగా అడిగాడు కులశేఖరుడు.

"అది చెప్పేందుకే నిన్నుక్కడికి తీసుకువస్తున్నాను. అబ్బాయి! నాపేరు పంజుకొండప్ప. నీవు నన్నరుగవుకాని. మీనాయన విల్లుదాసుని నేనెరుగన్నాను. ఇప్పుడు మీ అమ్మ ముసలిదై జబ్బుపడి ఉంది కనుక ఆ గంపడించుకొని మీ అమ్మను అమండవంలో పడుకొప్పెట్టి నాలో రా: అంతా నీకు చెబుతాను."

కులశేఖరుడు అక్కడన్న కులాపురుషుడు మంటపం దగ్గరగా గంపను దింది తల్లిని చూచాడు. అతని హృదయంలో దుఃఖం పొంగిపొర్లింది. తల్లి నిశ్చలంగా నిద్రపోతుందని తెలుసుకొన్న తర్వాత తన ఉత్తరీయాన్ని నేలమీద పరచి, తల్లిని గంపలో నుంచి మెల్లగా లేవనెత్తి పరుండవెట్టాడు. అమె మీద ఒక బట్ట కప్పి, తల్లి పాదాలకు మ్రొక్కి, లేచి పంజుకొండప్పను కలుసుకొన్నాడు.

అణియరంగని మండపం చుట్టూ జనం గుంపుగూడి ఉన్నారు. ఒక వైపు పురప్రముఖులు నిశ్చలంగా నిలబడి ఉండగా, ముసలివాళ్ళు కూర్చోని ఉన్నారు. అక్కడన్న దేవదాసిని ముఖాల్లో ఆందచందాలుకంటే భయాందోళనలే అధికంగా కనబడుతున్నాయి. అంతమంది జనం అక్కడున్నా ఆ ప్రదేశమంతటా విశ్వబ్ధత ఆవరించింది.

పంజుకొండప్ప అక్కడన్న మండపం వెళ్లెక్కి, కులశేఖరుణ్ణి వెంట వెట్టుకొనివెళ్ళి "అబ్బాయి! పీరే మన కిప్పుడు భారమైనవారు" అని భుజీతం మీద వేంచేసిన శ్రీరంగనాథ పెరుమాళ్ళను చూపించాడు. ఆమాటకు కులశేఖరుడు ఆశ్చర్యచకితుడయ్యాడు.

అతని ముఖం మీద నిలిసిన భిరునవ్వు పెద్దనవ్వుగా మారింది. "స్వామీ! పీరిని గురించి మీరు చెప్పింది? పీరినా మనం కాపాడ వలసింది?" అన్నాడు సంతోచపడుతూ కులశేఖరుడు.

శ్రీ జయంతి ఉత్సవం

1-9-1988 నాడు శ్రీ ఆహ్వానితమతం, హైదరాబాదులో శ్రీజయంతి ఉత్సవం (కృష్ణాష్టమి) శ్రద్ధాభక్తులతో జరుపబడినది. సాంతం 8 గంటలకుండి పూరి మూలంతో అలంకరింపబడిన దోలలో కజ్జన్ విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించి, ఆయనకు డోలోత్సవం జరిగింది.

నృత్య ప్రదర్శన

7-30 గంటలకు కృష్ణజననము, ఆయన లీలను ప్రదర్శించే నృత్య ప్రదర్శనం భక్తులను ఆనందపరచినది. కుమారి లక్ష్మి నీత "కన్నయ్య జన్మించే..." అనే పాట ఆధారంగా నృత్యాన్ని ప్రదర్శించింది. కుమారి సీరజ "నీలమేఘ శరీరం", "రామపట్టాభిషేకం", నాట్యాన్ని ప్రదర్శించగా, కుమారి మాధవి "ఇన్నాళ్ళవలె కాడమ్మ", "మండూక శబ్దం" ప్రదర్శించింది. "మధురా నగరిలో..." అనే పాట ఆధారంగా, కుమారి లక్ష్మి నీత, కుమారి మాధురి చివరి నృత్య ప్రదర్శన గావించారు. కుమారి మంజుల, కుమారి మైథిలి పై నృత్య ప్రదర్శనలకు దర్శకత్వం వహించారు. 'ఆదర్శ డ్రెస్' ప్యాలెసువారు అహార్యం సమకూర్చారు. పాపల భక్తిప్రపూరితమైన ప్రదర్శనలు ఉత్సవాలకు శోభ కూర్చాయి.

బహుమాన ప్రదానం

ప్రదర్శన ఆనంతరం సీఫ్ ఇంజనీరు శ్రీ వి. రాఘవన్ గారు కళాకారిణులకు బహుమానాలు పంచారు. శ్రీ వి. వి. రాఘవాచార్యులు సాంస్కృతిక కార్యక్రమానికి అధ్యక్షత వహించారు. శ్రీమాన్ తిరుమల శేషాచార్యులు పందనసమర్పణ చేశారు.

శాతుమరై

సాంస్కృతిక కార్యక్రమం తర్వాత శాతుమరై గోష్ఠి జరిగింది. సుమారు 200 మంది భక్తులు ఉత్సవంలో పాల్గొన్నారు.

విరాళం

శ్రీజయంతి ఉత్సవాలకై "రాశీ సేమెంటు" యాజమాన్యంచారు ఒక వేయి యే పాయలు విరాళంగా యిచ్చారు. కార్మికశాఖ ఆడిషనల్ కమీషనర్ ఆయన శ్రీ యాదగిరి యాదవగారు ఈ ఉత్సవాలకై విశేషంగా తోడ్పడినారు. సరుటుం బంగా వారువచ్చి స్వామిని దర్శించుకొని రీతప్రసాదాలు స్వీకరించారు.

బెంగళూరుకు చెందిన శ్రీ వి. బి. యస్. రాఘవాచార్యులు, మరియు శ్రీ కృష్ణస్వామిగారలు దోల స్థానంకై రూ. 500/- విరాళంగా సమర్పించారు.

శ్రీ లక్ష్మీనరసింహస్వామి దేవస్థానము

యాదగిరిగుట్ట

ఆలేరు తాలూకా. నల్లగొండ జిల్లా. ఆంధ్రప్రదేశ్.

ఈ దేవస్థానము హైదరాబాదునుండి 65 కిలోమీటర్ల దూరములో హైదరాబాదు పరంగల్ రహదారి మార్గమున కొండపైన గలదు. రాయిగిరి రైల్వే స్టేషన్ నుండి 5 కి. మీ. దూరమునగలదు.

పూర్వము హిరణ్యకశిపుని వధయైన విష్ణుట ప్రహ్లాదుని వర ప్రార్థనచే నరసింహస్వామి యాదగిరి శిఖరాగ్రముందలి విశాలమైన గుహలోకి వెంచేసెను. బ్రహ్మాది దేవతలు స్వామిని ఆరాధించిరి. అందుకొరకే ఈ శ్రేణము ఋషి యాదాధనయని ప్రసిద్ధిగాంచినది. నేటికిని వారి దృష్టాంతములు కనపడుచునే యున్నవి.

కొంతకాలము విష్ణుట ఋష్యశృంగుని పుత్రుడైన యాదఋషి తీవ్ర తపస్సునకు మెచ్చి భగవానుడైన జ్వాలానరసింహస్వామి సాక్షాత్కరించెను. విష్ణుట జ్వాలానరసింహ - ధైరానంద - గండభేరుండ - ఉగ్రనృసింహ - లక్ష్మీ నరసింహస్వామి అర్చా రూపముతో అవిర్భవించెను. అందువలన ఈ శ్రేణి పంచ నరసింహ శ్రేణియని పరిసిద్ధిగాంచినది. జ్వాలానరసింహస్వామి రెండు శిలాఫలకముల మధ్య దీర్ఘమైన శ్రీచూర్ణరేఖవలె భక్తులకు దర్శనమిచ్చుచున్నారు.

ఇచ్చటి చక్కటి ధర్మశాలలు కలవు. రాత్రింబవట్టు వేలకొలది భక్తులచే నిండి భూతల స్వర్గమూ యున్నట్లు ప్రకాశించుచుండును.

SRI AHOBILA MUTT, HYDERABAD

SRI JAYANTI was celebrated on 1-9-1983 with great devotion and enthusiasm. Highlight of the programme was devotional dances presented by young girls—Kum. Lakshmi Smitha, Madhuri, Neeraja and Madhavi—preceded by Dolotsavam of Kannan and concluding with Sathumarai and Goshti.

M/s. Rasi Cement Ltd. Contributed Rs. 1000/- for the celebrations. Sri Yadagiri Yadava, Additional Commissioner, Labour, took keen interest in the celebrations. He visited the Mutt with family and worshipped the Lord.

THE 88th TIRUNAKSHATRAM of H.H. 44th Jeer of Sri Ahobila Mutt Srivan Satakopa Sri Vedantha Desika Yateendra Mahadesika was celebrated on 9-9-1983. A large number of disciples of the Mutt and others participated and paid obeisance to H. H.

Sri T. N. Seshachary, agent Sri Ahobila Mutt visited Srirangam on the occasion of the Tirunakshatram and participated in the celebrations. He presented a Shawl as "Bahumanam" to H.H. on behalf the Hyderabad Mutt.

Contributions For Rayagoyuram

Previous collections : Rs. 15,612-00

1. Sri Kodambakam Narasimhacharyulu (late) C/o. Sri Ch. Narasimhacharia, Nehru Nagar (West), Secunderabad. Rs. 4,000/-;
2. Smt. B. Cheenamma, Kamalapur, Hospet, Rs. 10/-;
3. Kum. V. Manjula, Nallakunta, Hyderabad. Rs. 11/-;
4. Smt. & Sri T. N. Seshachary, Hyd. Rs. 15/-;
5. Smt. & Sri T. S. Parthasarathy, Hyd. Rs. 15/-;

Total Rs. 19,663-00

HOMILY OF HIS HOLINESS

1. I am Carefree

The eighth floor rises according to schedule. Sriman Hitler Tirumalacharya Swamy of Srirangam has undertaken the responsibility of building this floor. He has already paid Rs. one lakh, collected from asthikas, as first instalment. Half of it is already over by this day (15th August). The balance of work will be completed by the Hastha of Avani (September 9, the 88th Tirunakshatram of HH). As I said last month, those who see the 8th floor will have the same benefit as is derived from the 'Ashtakshara' mantra.

As Lord Krishna says in the Geeta, when He is ready to take upon Himself all our burdens, there is no question of our fear or anxiety for any thing. Swami Desikan preaches the same in one of his Pasurams: "Ettum, irandum, ariyada, emmai, evai, arivithu....." Lord Ranganatha ordained me to complete the 13 tiers of His temple tower. As Swami Desikan asserted in the aforesaid verse, this Kainkaryam is beyond the reach of anyone. Any number of kings and Pontiffs of the past did not think of it. When we undertake a service of this magnitude, there are bound to be problems. The Lord Himself shows the way to resolve them. He has commanded me to stay at Srirangam and execute the works, assuring me of its early completion. Hence I have no worry and am carefree.

2. Have Faith in Sastras

A scholar was once asked by a disciple: "Please show me the way to develop firm belief in our Sastras."

The Vidwan said he would gladly do so. "It is not a big thing," he began, "Think over again and again. Yonder in the skies we see the sun, the stars and the moon. The people who prepare almanac (Panchangam) predict and indicate therein the exact date and time when the solar and lunar eclipses will take place. Don't we see these predictions coming true with accuracy? This is one way towards belief. We do come across instances where snake bite is cured by utterance of specific chants. Can we then deny their efficacy? We must have faith in 'mantras'. A signboard by the side of a pool reads: "Do not drink. This water is polluted". If in spite of this, a fool says that he does not believe in the signboard and goes ahead to drink that water, one can imagine what harm awaits him. When we see the "skull-mark danger" sign on a post carrying high-tension wires, do we still risk our lives by meddling with that post? Don't we have faith in all these things?

When an individual is asked to trace his ancestors, doesn't one, for example, say, "Gopalacharya's son was Veeraraghava Charya; his son was Devanathacharya, his son Desikacharya and I am His son". Now how does he so categorically state this? Is it not because he has in his house a record of the entire family tree? Has he seen his great grand father? So, we know that his reliance on the family book makes him assert so. Does not our Government run the administration based on rules and laws made once upon a time. Do we question them and say that we do not have faith in them?

There is no end to such illustrations that one can quote. Suffice it to say that likewise, we must have absolute faith in our scriptures and sastras. Maharishis who lived much before our ancestors, by virtue of their tapasya and keen perception from correct understanding of the Vedas have laid down a set of rules known as "Smrithi", keeping in view the welfare of man. "Na paradhaaraam Kaccheth," and "Naabsu Moothrapureesham Kuryath" are a few of those dos and donts from the Vedic commandments. As a supplement to strengthen our belief we have epics like Valmiki's Ramayana

OBEISANCE TO ACHARYAS

The spiritual field is not an easy one to traverse. The road leading to God-realisation is beset with many a hurdle. Lest we lose our way and commit mistakes, we need the correct direction and guidance of one who is well-versed with the terrain. That is what an acharya does for us. Hence all the three sects in the Hindu religion—the Dvaita, Advaita and Visishtadvaita—accord the highest place to the Acharya. There are instances of Vaishnava devotees who proclaimed that they knew not God and knew only their Acharya. Srimannarayana is the first Acharya according to Visishtadvaita tradition. The verse "Lakshminatha Samaram-bham" is well known to the Vaishnavas. That is why the Vaishnavites entrust all their responsibilities to the Acharya, while they do "Bharanyasa".

After Ramanuja, Sri Vedantha Desika and Sri Manawala Mahamuni led the Vaishnavas in not very different paths and

---

(contd. from page 2)

and Vedavyasa's Mahabharatham. All these scriptures lead us to the righteous path of noble living and ultimate salvation.

Hence, do not stop with a mere reading of this "Arul Mozhi". If you attempt to follow them, it will be a hundred-fold more than what you get by reading. If Sriman Narayana and the Acharya are pleased, no doubt, all your desires in the right direction will be duly fulfilled.

(Translated by Sri K. Devanathan)

both are adorable. We are celebrating the Birthday of Sri Desika on 15th October. We are also going to celebrate, on the 11th October, the birthday of the illustrious Adivan Satakopa who followed the footsteps of Desika and founded the Ahobila Mutt. Each of them was a spiritual colossus who served Vaishnavism with devotion and competence. We bow to them and pray that their eternal souls might guide the Vaishnavas in the right direction.

The successive Jeers of Ahobila Mutt following the dictates of the above two saintly Acharyas, have spread their message far and wide during the past more than five centuries. The present Jeer, the 44th in the spiritual order, has been with us for the past 26 years heading the Mutt and spreading the gospel of Ramanuja, Desika and Adivan Satakopa. Presently, the Swami is engaged in the stupendous task of building Lord Ranganatha's temple tower at Srirangam with unflinching devotion and courage, at his ripe age of 88. We have just celebrated the 88th Birthday of this Acharya—the Grand Old Guard of our Sampradaya. He was responsible for the Mutt at Hyderabad and for the publication of this Journal. We wanted to commence the publication of two separate versions - Telugu and English - on His birthday, but we could not do it. We are hoping that we will be able to accomplish it atleast by the time of the next anniversary of the establishment of the Hyderabad Mutt, that is in November 1983. We seek the blessings of Azagiyasinger for the publication. We pray to Lord Ranganatha and Malola Narasimha to grant His Holiness long life and sound health and to enable him to complete the Rayagopuram so that the services of HH may be available soon for Ahobilam, to bring it back once again to its past glory.

“AS THE CROW DIVES...”

By V. S. Karunakaran, Madras

Brahma was feeling tired, all of a sudden, a prey to ennui. “What a job !” he was musing. “This work of endless creation, writing the fate of the created, granting boons and praying at his feet for protection when the beneficiaries of my boons get above them-selves...,” he mused. “It kills me. Why can’t all the beings be liberated from this birth cycle? I will have some respite, too...” He closed his eyes. The figure of Lord Narayana in all his handsome, sky-blue glory loomed in his mind’s eye. He sang a few lines in praise of him, praying to be relieved of the drudgery of his job. Presently, he had a vision. “My son!...” whispered the voice of Lord Jagannatha. “Why don’t you too come up to Puri to see me?”.

Brahma mounted his swan immediately and landed at Puri. There was no temple for the Lord there those days. Purushottama was resting on the banks of a pond. Even as he was paying his obeisance to the Lord, Brahma perceived a crow flying towards him at very great speed. The crow bowed to the Lord and dived into the pond. There was a blinding flash of light the next moment and Brahma could feel the soul of the crow being liberated and reaching his feet. Yes, it was a veritable vision. As the crow dived into the pond, there emerged a handsome person from its frame, with four arms, bearing sankha and chakra, resembling Lord Narayana-a picture of the liberated soul, getting Saarupya - a resemblance in shape to the Lord !

As Brahma was wonderstruck at this—a crow getting moksha just by giving up its life in the pond before Lord Jagannatha of Puri— it occurred to him that getting liberated was just that simple— he could see in a symbolic way with gasping breath the sight of a life getting salvation! Just then, he could see someone else who was also gasping for breath reach the abode of the Lord. It was none other than the Lord of the dead - Yamal

Yama knelt before Jagannatha and cried : "My Lord ! All the sinners are by law to have their day of reckoning with me. This crow—an old brahmin who had committed all and virtually lived in sin - gave me the slip by entering the body of a dead crow and started flying with me in pursuit. At the precise moment fixed for his death, he falls into this pond and his soul reaches your adode—above sins and punyas. How could this happen ?"

"Don't get confused, my child," said Brahma. "I learn this place Puri is way out of your reach. The Lord has so ordained."

"Oh! You are here..." said Yama. "See the sweet mess you have landed me in. You go on writing whatever occurs to you on the head of the human beings and I am to follow your writing scrupulously. And in between there are those who escape their fate by His mercy! I do not know how I could carry on my work..."

So mourning, Yama knelt before Lord Jagannatha and begged of Him: "My Lord! Please permit me to do my job and kindly desist from encouraging sinners to dodge retribution by reaching you here where I am powerless."

Just then, as desired by Lord Jagannatha, Goddess Lakshmi, sitting in his heart, smiled at both the so-called creator and destroyer and said to Brahma: "My child! I think by now, seeing how the crow attained salvation, you would have got the answer for your wish of liberation to all souls. But your counterpart does not appear pleased with it..."

"No, no, I" said Yama. "Devi, I will also be happy if all the beings get liberated so easily. Reading and trying to make sense of all the direction of this Brahma."

"Dear Yama, why do you feel you are above all this strenuous work? Chitrugupta is there to assist you as are all the yamabhatas to shoulder your burden and share your job."

"Precisely the same for you too, Bramha Deva!" says Yama. "I do not know why you should make all this fuss about the simple job of creation. The model world is in the belly of Lord Narayana and you are free to have a look at it and do your job whenever you are in doubt. He has preserved and passed on to you the Vedas - the hand book for your jobs. He keeps you on His naval lotus and dotes on you like a mother too. With all His divine grace and support, you still grumble about your job..."

Brahma stared at Yama, opening and shutting all his four mouths. He was at a loss for a telling repartee. The graceful voice of Goddess Lakshmi held their attention: "See the tower and the architecture there. Put an end to your exchanges."

They saw the tower to which she alluded. There were two statues who appeared to be carrying the tower on their shoulders. "Do they carry the tower on their shoulders? So also, do we create or destroy independently?" they both brooded.

The sole creator of the whole world is Sriman Narayana who guides one in one activity and the other in another. Who assists him? None. He does them, it is the truth, through Brahma and others and he gives them the strength to do what is to be done.

Brahma and Yama realized how hasty they were in complaining about their work. But, why did they feel tired and bored?

Lakshmi smiled, reading their thought, and said: "Dear children! You have the punya to realize this fact only to-day. If you had studied the Sahasranama carefully - recite though you do the Shasranama superficially - you would not have got tired. The Lord is called Bhootakrit. Bhootakrit means "the creator". When we say "creator", we mean the unique one only. He alone is the unique creator, for he creates, protects and destroys the whole world without anybody's help, unlike you two. The potter also creates pots. In a limited sense, he is also a creator. You are not as dependent as he on others for your work of creation. So, you are a creator in a wider sense. But none of you can do the job totally independent of other parameters as Lord Narayana does. That is why he is called 'The Creator' meaning Sole Creator. Once you understand this and chant this name :

"Om Bhootakrite Namaha"

you will never get exhausted at work.

So saying, Goddess Lakshmi showered mercy on the two and they returned to their abodes singing the glory of Lord Jagannatha of Puri and chanting "Om Bhootakrite Namaha" all their way back home.

Nirukti, a summary on Swamy Parasara Bhatta's commentary on Vishnusahasranama, puts the meaning of this name thus :

भूतानि योऽसौ सृजति स्वातन्त्र्ये स भूतकृत् । (Bhootani yosou Srijati Swatantryena Sa Bhootakrit) All those who are engaged in any activity could be sure of doing it to their and his satisfaction if they do their work chhanting, "ब्राम भूत कृते नमः" (Om Bhootakrite Namaha).

This anecdote has been taken from Vaishnava Khanda of Skanda Puranam where the glory of Puri Kshetra is being described by Sage Jaimini to other sages, as heard by Lord Subrahmanya from his father Lord Paramasiva.

YAYATI

By Prof. V. Vasudevacharya

(continued from July issue)

Nahusha gave birth to Yayati, who succeeded Nahusha.

That king of kings became a famous ruler. He devoted himself to the welfare of his subjects. He never knew defeat. He strictly followed the dictates of the Sastras. He adorned the gods and venerated his ancestors with intense devotion.

Yayati married Devayani, the daughter of the great Sukracharya. She was a brahmin-girl and he was a Kshatriya. In those days it was considered wrong for a brahmin maiden to marry a Kshatriya. But Sukracharya, one of the Smriti-karas, himself gave assent to this marriage as an exception.

This was 'pratiloma' marriage. Marrying men of a lower caste was prohibited whereas Anuloma, the practice of marrying men of higher castes, was allowed. The aim of the traditional Sastras is that the racial status of women should not get lowered.

(cond. from page 8)

Let us all chant this sacred mantra - "Om Bhootakrite Namaha" - and get the blessings of Lord Jagannatha of Puri which kshetra has the privilege of being directly referred to by the Vedas.

Om Bhootakrite Namaha!

As Devayani had a curse that no brahmin should marry her, Sukracharya had to allow her marriage with a Kshatriya who happened to be the best choice.

Yayati married a second wife also without the knowledge of his first wife. She was Sarmishta, the daughter of Asura King, Vrishaparva.

Why should Yayati hide his second marriage from his first wife? In those days 'Polygamy' was a usual practice and too with the Kings. This story itself answers this query.

Devayani gave birth to two sons, namely, Yadu and Turvasu and Sarmishta had three sons - Druhuyu, Anu and Puru.

But, alas! Devayani came to know accidentally of the secret of Yayati's marriage with Sarmishta. She became very angry, because Yayati had promised that he would not marry a second wife and contrary to the promise, he had married Sarmishta. She rushed to her father Sukracharya and complained against her own husband Yayati, for the breach of promise.

Sukra, in his uncontrollable rage cursed young Yayati to turn into an old man prematurely. Yayati begged of Sukra to forgive him. Sukra, having realised the fate of his own young daughter, as the wife of an old man, relented at last.

Sukra said to the son-in-law. "The curse, I am sorry cannot be recalled; you can exchange your old age for somebody's youth; only to that extent I can modify the curse".

Yayati came back. He appealed piteously to the affection of each one of the first four sons, one by one. He offered his Kingdom to whichever of the sons was prepared for the sacrifice of exchanging youth with old age. He also made it

clear that he would give back the same youth to the obliging son after some time.

But all the four sons politely rejected the father's appeal giving one reason or the other. Still, hoping against hope, he supplicated his last son, Puru. He said! "O Puru! I am afflicted with old age with its wrinkles, debility, and grey hair. Please take upon these infirmities, let me and your mother enjoy the life in full vigour of youth. I will certainly give you back the youth and resume my old age and its sorrows". Puru was moved with filial love. He willingly exchanged his youth for the father's old age.

Yayati spent long years in vain to quench desires by indulgence. At last, truth dawned on him. The truth is : 'One can attain peace only by mental poise beyond likes and dislikes. Sensual desires cannot be quenched by indulgence'.

He then took back his old age from Puru. Puru was proclaimed emperor.

Yayati resorted to forest for performing penance. In due course, he attained heaven.

Puru was so great an emperor that, Indra, the lord of Devas, offered to share his throne with Yayati. Both Yayati and Indra sitting on one and the same 'simhasana' began to converse with each other. (To be continued)

TRADITIONAL ANECDOTES

By L. Srinivasan

The commentaries on the Divya Prabandhas of the Alvars are interspersed with interesting anecdotes handed down by tradition. To illustrate intricate points, some of them are noticed below.

Tirumangari Alvar recounts in Periya Tirumozhi (6-7-4) the well-known escape of boy Krishna stealing butter, and states that, on being found out, he was bound to a mortar by his angry mother and he kept on sobbing. The following incident in the life of Sri Ramanuja is recalled in this connection. Vankipuratti Nambi had been requesting his Acharya, Sri Ramanuja, for long to initiate him into the intricacies of Tiruvaradhana or daily worship of the lord. The teacher, however, owing to his many pressing preoccupations, could not find the necessary leisure and had been postponing it from time to time. It so happened that one day when Koorathazhvan and Hanumad Dasa, two other disciples, made a similar request, he promptly acceded to it. When, however, he was in the process of initiating them, Nambi unexpectedly turned up. On seeing him, Sri Ramanuja was stung to the quick, but, rising to the occasion, he made an excellent observation to Nambi thus; "Till now I had a serious doubt whether he who is the universal Lord and creator would really have been afraid of his mother Yashoda, one of his creatures, on her finding him stealing butter, and would have been punished and weeping, but today I am convinced that that is possible because my heart, on seeing

you, felt sore and afraid because of my two failures". He meant to convey that, though he was an Acharya who could command his disciple, he was afraid of facing Nambi because of his double fault—firstly, not acceding to Nambi's request for long, and secondly, not remembering to include him in the initiation ceremony with the other two. Likewise, it is entirely possible that Sri Krishna, though the master of all, was afraid of a mere mortal when he was caught on the wrong foot.

The mother of Parakala Nayaki (Parakala or Tirumangai Alvar in assumed maiden form) infers from the changed behaviour and actions of her daughter that she must have met the Lord of Tirukkannapuram and fallen in love with him. The commentary in its introduction (Periya Tirumozhi 8-1) explains, through the means of an anecdote, how the mother came to identify the lover, thus. During the reign of Rajendra Chola, when Buddhism had spread in the South, a Brahmin boy, because of his association with the Buddhists, had discarded his sacred thread, cut off the tuft of hair on his head and was roaming about like one of them, despite best efforts to correct him. However, one day he suddenly came back to the house reformed, sporting, as before, the Yajnopavita and the lock of hair on his head. On seeing his transformation, his father enquired of him if he had met Koorathazhvan. Those who were present then asked him how he knew it and he replied that in the presence of Kooresa, persons beset by Tamoguna got rid of it and returned to the right path because of Sathvaguna reasserting itself. The welcome change back to the traditional ways of Srivaishnavas could have happened only due to the benign influence of a saint like Kooresa. The example goes to show how the mother similarly was sure, that of all forms of Vishnu, only that of the Lord of Tirukkannapuram could have led her daughter to her changed condition.

There is a statement in Tiruvaimozhi (3-3-6) that the devotees of God have to act according to their nature and

render service to him. The point was illustrated by Sri Parasara Bhattar thus. A manificent man, who happened to be completely bald, was giving away bag-fulls of paddy to the needy. A suppliant praised him for his handsome curls and went away with a paddy bag as a gift. On the way he was met by someone who enquired of him from where he got the present, and he replied, "From that bald man of yours". That person promptly reported it back to the baldee who got angry that the recipient should have, besides being benefited, derided him thus. When he caught up with the offender, the latter blandly asked him why he had come running with his locks of hair all in disarray. The benefactor lost his anger and, with his natural generosity reasserting itself, replied that he had come to ask whether he could offer one more bag of paddy to the recipient. Likewise, Sri Rama was angry at Varuna, the Lord of the seas, not responding to his request to make a way for him to cross the ocean and took out his bow and arrow to vanquish him, but when Varuna appeared before him in supplication, Sri Rama felt ashamed that he wanted to punish such a person, and, in his generosity, asked him to name his enemies so that they could be destroyed.

Tiruvaimozhi (3-5-8) states that the devotees of God who constantly chant the holy names of the Lord of Tirumalai, dance and indulge in other antics out of their overflowing love and experience of God, irrespective of the presence or otherwise of others, and are therefore considered madcaps by ordinary folks, are worshipped even by the divine demizens. An incident is narrated here to bring out the point of excessive joy at being considered a devotee of Lord Vishnu. Hearing that the local king was distributing lands to the deserving, Milagazhvan, a devout Srivarishnava, approached him for a gift, but the ruler refused to oblige. Azhvan told him that he was wellversed in all the sastras and that his knowledge could be tested. The monarch replied that he had not questioned his scholarship. Azhvan then wanted to know on what ground he was disqualified when

all others were favoured, and the answer came that it was because he was a Srivaishnava. At this, Azhvan jumped in the avi with joy and began to dance, considering that not being entertained by a non-Vaishnava for the reason that he was a Srivaishnava, a staunch devotee of Lord Vishnu, was itself a great boon.

A true devotee of God sees him in all forms of existence according to Tiruvaimozhi (4-4-8) where Saint Satakopa, among other things, proclaims, on seeing the rulers of kingdoms, that he has seen the lord. The point gets illustrated thus. When Nathamuni was worshipping at the shrine of Manner in Kattu Mannargudi (Veera Narayanapuram), a girl announced to him that two hunters with bows and arrows, accompanied by a woman and a monkey, had arrived at his house. The Acharya was convinced that it must be Sri Rama who, out of his unbounded grace, had come with his entourage to bless him with his darsan, and so rushed to him house, only to be told that they had left. So, he went in search of them, enquiring from bystanders all the way when at last he lost all trace of them, he gave up his life out of uncontrollable grief at missing the vision of the divine Rama and his companions.

Thus, traditional anecdotes form a unique feature of the commentaries and they provide not only material for enjoyment but also food for thought.

**Sri L. Srinivasan, Delhi, writes as follows,
with reference to Shodasa Bahu Narasimha:**

"For your information, there is one at the temple at Singiri Koil, on the Pondicherry - Cuddalore Road, where the Moolavar Lord Narasimha has 16 hands in the process of doing away with Hiranyakasipu. I visited it and myself worshipped there long ago".

Efficacy of Vishnu Sahasranama and Aditya Hridayam

Sri G. V. Chalapathi, President, Homeopath Seif-reliance Forum, Anantapur, writes as follows :

I had the privilege of going through your NARASIMHA PRIYA magazine in which Anecdotes on Vishnu Sahasranama-4 was published. I am in Homeopathy as a hobby for the last two decades catering daily to two hundred people. Along with the medicine, I used to suggest religious therapy as an accessory measure, which has worked wonders. I am herewith giving a few details of the same, for publication in your next issue for the benefit of those who believe in God.

1. Whenever children get high fever and all the so-called modern drugs do not respond, we have tried the following which brings down the temperature by one to two degrees within one hour and saves the child from danger. Playing of Vishnu Sahasranama by the side of the child or chanting it makes the child open his eyes from semi-conscious state and turn its face to the side from where the sound is coming. Thus, in a number of cases we have seen that Vishnu Sahasranama being heard in high fever works better than the so called fever reducing medicines. Priya readers should try and benefit by it.
2. Reciting of Aditya Hridayam in praise of sun god by those affected with skin diseases, more so with lepro and Leucodurma will get the maximum benefit but it should be recited both in the morning just when the sun is rising and in the evening just when the sun is setting. Sun's rays contain Vitamin D and Ultra Violet rays which are badly required for the case of the above diseases. This can be done as an additional therapy along with the main drug. We have tried this on a number of people with faith and with success.

H. H. Srirangam Srimad

Andavan POUNDAREEKA

PURAM SWAMY

Exclusive Interview

(continued from previous issue)

Question : We find to-day that the Vadhyars (Purohits) have become more materialistic minded than others. Since your asramam is known for upholding the Vaidika Dharma, how do Your Holiness view this development?

Answer : We should not view it that way. The Purohits also have to maintain their families. Due to inflation, the cost of living has become very high. It is affecting them also. We cannot give them the same 'dakshina', which was being given by our great grand fathers. For instance, to-day, even an ordinary clerk is getting Rs. 1,000/- per month on an average. But, when he wants to perform the Sraddha of his parents, he offers only twenty five paise as 'dakshina' to the Brahmins. This attitude should change.

Question : A reader of Nrisimha Priya narrated one incident to me. A Dharma Upanayanam was arranged by an association. The organisers invited the Purohits who came from another

function to attend the Upanayanam also. When they were given a reasonable amount as dakshina, the Purohits demanded amount for conveyance which they got already from another organisation. When it was denied, they became angry and shouted. Such a behaviour on the part of Purohits who are expected to have a simple living, is resented by the public. What is your opinion about this?

Answer : I will not appreciate them for such behaviour. If what you have stated is correct, it should be condemned. But, you can't generalise and say on the basis of this isolated incident that the community of Purohits as such is materialistic. We should understand and appreciate their needs with sympathy.

Question : Some of our people are interested in learning certain essential things about our religion. Why not your asramam conduct a sort of a course for a fortnight or a month for this purpose? A person who is in service will be eligible for some leave or the other during his career. He can go over to your asramam and participate in the course. This will also help to reduce the pressure on purohits.

Answer : It is an ideal proposal. As it is, people who are in service are coming here on short-term leave and learning certain basic things of life. We will certainly consider the proposal.

Question : Our youngsters are not believing in Samasrayanam. They know nothing about our Sampradayam. We are concentrating more on petty quarrels. The younger generation feels that they are being ill-treated by the Swamijies. What is your opinion about this phenomenon?

Answer : Our asramam is strictly following the procedure prescribed for doing Samasrayanam. It is an essential Samskara. But, certain procedure has to be followed for this. We are not driving them away. I speak to them with utmost cordia-

lity, and convince them about this Samskara. They are understanding me well. We should have taught the youngsters more about our religion and culture. There is no point in leaving them in wildenress. We must treat them with sympathy and understanding. It is through them that our culture can be preserved.

Why should they be afraid of coming to us? We are just telling them that they should treat human beings as human beings. They should not insult others by their behaviour. They should not cause any harm to others. Unfortunately, people have become so materialistic that there is no relationship between parents and their children. Parents have forgotten to perform their duties in educating their children about our culture. In such a situation, there is no alternative, except for people like us to tell what is good and what is not. We have to tell them frankly about those things. They should not misunderstand us.

Question : Any message to our Priya readers?

Answer : I have gone through your journal. We must serve the people through journals of this nature. Convey my blessings to the readers of Sri Nrisimha Priya. (Concluded)

Sri Lakshmi Narasimha Swamy Kalyana Mandapam

Previous collections Rs. 5,008-00

Smt. Cherukupalli Yasoda (late) C/o. Sri Ch. Narasimha Charia, Nehru Nagar (West) Secunderabad. Rs. 4,000-00.

Sasvata Kainkaryaparass

(Rs. 1000/-)

1. Smt. Cherukupalli Yasoda (late) C/o. Sri Ch. Narasimha Charia, Nehru Nagar, Secunderabad.

2. Sri Kodambakam Narasimhacharyulu (late) C/o. Sri

With best compliments from :

I. A. E. C.

A Name you should remember when you think of :

Switch Gears

Water Filtration Plants

Emergency Lights

Automobile Batteries & Accessories

Industrial Ventilation & Air Purification

Consine Capacitors

Castor Wheels

Water Treatment Plants

Submersible Pumpsets

Fuel Fired Package Boilers

Fluid Power Hydraulic Press

Fuel Injection Equipments

**Registered Office : I. A. E. C. (Hyderabad) Pvt. Ltd.
"DAYALU", 1-2-685/1**

**Lower Tank Bund Road,
Secunderabad-500 003.**

**Phones : 60105-6-7 Grams : PUMPS, Secunderabad
Telex : IACE-311**

**Liasion Office : 10-54-31, Nehrunagar,
Visakhapatnam-530 021**

Phone : 65092 Grams : PUMPS

Sri Ahobila Mutt, Hyderabad

The Navarathri Utsavam will be celebrated at Sri Ahobila Mutt, Hyderabad from Friday the 7th October 1983 to Sunday the 16th October 1983.

DAILY PROGRAMME

1. Sri Valmiki Ramayana Parayanam 9-00 a.m. to 12 noon
2-00 to 5-00 p. m.
2. Sri Lakshmi Sahasranama 8-00 to 10-00a.m.
Kumkuma Archana &
8-00 to 8-30 p. m.
3. Dolotsavam 6-00 to 8-30 p. m.

ARJITHAM

Valmiki Ramayana Parayanam	Rs. 116/-
Dolotsavam	Rs. 100/- (per day)
Sahasranama Archana	Rs. 25/-
Lakshmi Sahasranama Archana	Rs. 5/-

Adivan Satakopa Yatheendra Maha Desikan Thirunakshathram Celebrations from 7th October to 11th October 1983.

Sri Nigamantha Maha Desikan Thirunakshathram Celebrations from 12th October to 16th October 1983.

Thirumanjanam, Veda Parayanam etc., daily Morning during the Abhigamana Aradhanam.

Last day of Navaratri and Sri Vedantha Maha Desikan Thirunakshatram : 5-30 to 11-30 a. m. on 16-10-1983

All Bhaktas are requested to participate in all the functions. Argitasevas may be booked will in advance, with the Manager at the Mutt.

SRI JAYANTI 1-9-1983

శ్రీ జయంతినాడు శ్రీ అహోబిలమఠంలో నృత్యప్రదర్శన (మధురానగరి)

కుమారి మాధురి (కృష్ణాదు)

కుమారి లక్ష్మీస్మిత (గోపిక)